

Af skatteministeren (Fogh. Rasmussen).
(Fremsat 26/3 92).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Forhandling

Karen Jespersen (S):

De to lovforslag er en udmøntning af en del af aftalen om finansloven for 1992, som Socialdemokratiet var med i. Her blev man enige om at tilpasse den danske momslovgivning til kravene for det indre marked. Det indebærer bl.a., at den såkaldte importmoms skal fjernes. Det påfører staten et rentetab, og i finanslovaftalen blev man enige om, at dette tab skal dækkes ved at stramme kredittiden for momsafregning samt for visse forbrugsafgifter. Det er altså denne aftale, der nu er udmøntet i de to lovforslag, som Socialdemokratiet kan støtte.

I dag bliver der opkrævet moms af alle varer ved grænserne. Formålet er at sikre, at private ikke køber varer i udlandet for at undgå at betale moms. Denne såkaldte importmoms får de momspligtige virksomheder refunderet, men når det indre marked er en realitet i 1993, kan private frit indføre alle varer bortset fra biler uden at betale moms. Derfor er der ikke længere grund til at opkræve importmoms af virksomhederne. De skal nu kun betale den almindelige moms, når varerne sælges.

Bortfaldet af importmomsen betyder et rentetab for staten, fordi virksomhederne har lagt importmomsen ud rentefrit; det betyder et provenutab på 325 mio. kr. om året. Det er dette beløb, der skal dækkes ind ved at stramme kredittiderne for momsafregning og visse forbrugsafgifter som f.eks. afgifter af ansvarsforsikringer, glødelamper, gramfonplader og lystfartøjsforsikringer.

Det er en fordel, at der sker en begrænsning i de store beløb, virksomhederne skylder det offentlige, og det er også en fordel, at stramningen af kredittiderne samtidig betyder en forenkling. Forenklingen går ud på, at stort set al afregning af moms og afgifter for fremtiden sker den 15. i hver måned, og at angivelses- og betalingstidspunktet bliver det samme.

Der er dog visse enkelte punkter i lovforslaget, som vi kan blive nødt til at se nærmere på under udvalgsarbejdet. Det gælder f.eks. det såkaldte fjernsalg, det vil bl.a. sige postordre-

køb f.eks. af momsrit babytøj i England. Ifølge lovforslaget skal virksomheder, der ved fjernsalg fra andre EF-lande sælger varer videre i Danmark, betale moms i Danmark. Det gælder dog ikke, hvis det drejer sig om varer for under 280.000 kr., og man kunne måske godt diskutere, hvordan den regel skal administreres og kontrolleres.

Men derudover altså tilslutning til lovforslagene.

Flemming Hansen (KF):

Jeg skal ligesom fru Karen Jespersen heller ikke gennemgå lovforslagene grundigere; de er godt belyst, og jeg synes, de er udtryk for en rimelig balance. Staten mister nogle indtægter, og så skal der være kortere kredittid på andre områder. Jeg synes, det er en god løsning, som vi fuldt ud kan tilslutte os.

Vi hæfter os specielt ved afsnittet om de dårlige betalere, og jeg er også glad for, at man her får en opstramning. Det viser sig jo, at det drejer sig om de samme mennesker igen og igen, så man kan lige så godt tage fat i problemerne med det samme, så staten ikke skal sætte milliardbeløb til hvert år.

Vi kan tilslutte os lovforslagene.

Charlotte Antonsen (V):

Venstre kan også tilslutte sig. Det er jo små tekniske ændringer, kan man sige, i forhold til hvad vi har bundet os til i EF's indre marked, hvor vi ophæver importmomsen. Det koster umiddelbart lidt penge, og vi har i forbindelse med finanslovaftalen lavet en aftale med et flertal af partier her i Tinget om, at man for at inddrive de penge, man mister, forkorter kredittiden.

Som jeg sagde ved behandlingen af den sidste afgiftspakke, betyder edb faktisk, at det er lettere at lave lageropgørelser, og derfor er det lettere for virksomhederne på et tidligere tidspunkt at betale de afgifter, man skal afregne med staten. Dette henvendt til hr. Ole Donner, som mente, at edb ikke var andet end en lommeregner. Jeg mener, at netop i forbindelse med lageropgørelser er det lidt vanskeligt at bruge en almindelig lommeregner, hvorimod det, at virksomhederne i højere og højere grad har edb, letter det praktiske arbejde, så man har mulighed for at leve op til en kortere kredittid.